

[Jørgen Junior.]

alligevel, på trods af hvad vi indtil nu har hørt, vil være med til et samarbejde om solidaritet, eller om det fortsat vil køre den egoistiske pensionspolitik til fordel for den herskende klasse, til fordel for pampere og beklageligvis på bekostning af erhvervsliv og arbejdere. Jeg er ikke alt for optimistisk efter at have hørt socialministerens redegørelse. Det er ikke et skridt i den rigtige retning, men måske kan den store uenighed, som findes i det store parti, ende med en sejr til de fornuftige kræfter, der også må findes inden for dette parti.

Bertel Haarder (V):

Når venstre ønsker lige store skattefinansierede pensioner til alle, og når vi ønsker mulighederne for pensionsopsparing gjort ens for alle, så skyldes det følgende seks hovedsynspunkter, som er venstres udgangspunkt for kommende forhandlinger:

Punkt 1. Vi afviser den nuværende aftrapning af pensionen med stigende indtægt, fordi en sådan aftrapning sammen med den hårde beskatning af ekstraintægter sætter $\frac{1}{6}$ af befolkningen i en situation, hvor det ikke kan betale sig at have arbejde eller opsparing. Det begrænser de ældres lyst til at fortsætte som aktive ud over pensionsalderen, og de, der gør det alligevel, føler sig ofte til grin. Det medvirker til at øge antallet af heltidspensionister og reducerer derved indkomstmassen og antallet af skuldre, som skal bære de sociale byrder og samfundets øvrige fællesopgaver. Mængden af arbejde er ikke konstant, men er på længere sigt afhængig af, hvor mange der ønsker at arbejde. Det har vi også de højeste eksperter ord for. Velfærdssamfundets undergravere er derfor dem, som gennem sabbatordninger og tidligere pensionering vil have færre til at yde og flere til at nyde.

Punkt 2. Vi afviser også skattefinansierede pensioner, som er indtægtsbestemte på den måde, at de er des større, jo større den hidtidige indtægt har været. Vi afviser den svenske og til dels danske socialdemokratiske tankegang, at det i alderdommen er for sent at skabe lighed, og at staten derfor skal finansiere en fortsættelse af indkomstforskellene til det sidste. Det er jo princippet i den indtægtsbestemte tillægspension, og det er princippet i tjenestemandspensionerne. Hvis staten skal sikre alle en vis minimumslevestandard og derudover skal give langt mere til de høje indkomstgrupper, vil pen-

sionsudgifterne selvfølgelig vokse mod himlen. Så kan man lave nok så mange særskilte pensionsfonde med særskilte indbetalinger; det vil med rette blive betragtet som en øget skattebyrde, tilmeld en øget skattebyrde uden nogen social begrundelse.

Punkt 3. Bl. a. af samme grund ønsker vi nye pensionsregler for nyansatte tjenestemænd. De nugældende regler virker som et stavnsbånd, der hæmmer bevægeligheden på arbejdsmarkedet. Den forsker eller den offentlige funktionær, som kunne tænke sig at tage et job uden for den offentlige sektor, lider i dag et stort tab, ikke alene på grund af det offentliges uforståelige anciennitetsprincip, som i en lang årække øger lønnen med tjenesteaalderen, men også på grund af det store pensionstab, han lider ved stillingskiftet. Når man kender beskæftigelsessituationen for de mange unge, der har uddannet sig til offentlige stillinger, forekommer denne tilstand mildest talt paradoksalt og umulig at forsvare. Lad dog i stedet en nærmere angivet del af lønnen blive hensat til pensionsordningen. Lad denne andel blive personlig, så man kan tage den med sig, og lad den skattemæssigt blive behandlet efter regler, der er nøjagtig ens for alle borgere i Danmark. Så kan vi undgå denne ulidelige diskussion og misundelse omkring tjenestemandspensionerne, hvis værdi i dag er uhyre svær at gøre op, og som derfor giver næring til alle hånde falske myter.

Punkt 4. Det offentlige yder gennem skattebegunstigelser meget store bidrag til private kollektive eller individuelle pensionsordninger. Venstre vil ikke begrænse den enkeltes og organisationernes motivation til gennem opsparing og begrænsning af det aktuelle forbrug at sikre sig i alderdommen, når indtægterne svigter. Men vi kan på den anden side heller ikke påføre det offentlige yderligere store provenutab ved kraftigt at øge de samlede begunstigelser. Det afgørende for os er, at der sker en skattemæssig ligestilling pensionsmæssigt for alle borgere.

Punkt 5. Økonomien er i det hele taget det svage, man kan næsten sige det uhyggelige punkt i hele denne debat. Det er en mørk sky bag ved det hele. Skattetrykket er for tiden kunstigt lavt på grund af underbudgetteringen. Skatterne vil altså, alt andet lige, stige i de kommende år, hvis ikke vi gør noget. Samtidig vil antallet af pensionister stige med ca. 100.000 de næste 10-15 år, og hvis pensions-